

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Gyebrószki Balázs ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Tálosi Adrienn ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. július 5. napján kelt 18.P.21.595/2019/10. számú ítélete ellen az I. és II. rendű alperesek részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 18.000 (Tizennyolcezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, hogy 5 napon belül az általa szerkesztett ... internetes sajtótermékben mindaddig, amíg a cikk is elérhető, de legalább 30 napra a ... napján megjelent „...” című cikk címe alatt, a szöveg felett tegye közzé a következő közleményt: „Helyreigazítás: A ... napján megjelent „...” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes neve számlát hamisított pártja, a ... részére.”

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 118.060 forint perköltséget.

Határozatának indokolásában hivatkozott a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) és (2) bekezdésére, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 7. § 12. pont c) pontjára, a Pp. 495. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 496. § (1) bekezdésére, valamint a Pp. 500. § (2) bekezdés g) pontjára.

Ítéletének tényállásában azt állapította meg, hogy az I. rendű alperes által szerkesztett és a II. rendű alperes által kiadott ... internetes sajtótermékben ... napján „...” című megjelent cikk - többek között - azt állította, hogy felperes neve jólmenő családi vállalkozása számlákat hamisított a pártjának. A felperes sajtó-helyreigazítási kérelmét az I. rendű alperesnek, az ... internetes hírportálnak küldte

meg kérve, hogy a cikk miatt „az ... nevű internetes sajtótermékben” jelentesse meg a helyreigazító közleményét.

Indokolásában az alperesek azon hivatkozása okán, miszerint a kereset elutasítandó azon okból, hogy a helyreigazítási közlemény az ... nevű nyomtatott sajtótermékben történő közzétételre irányul, az alábbiakra mutatott rá. A keresetlevél petitumában „az ...” című nyomtatott sajtótermékben történő közzététel elírása ellenére egyértelmű volt, hogy a felperes az ... internetes sajtótermékben kéri a helyreigazítás közzétételét. A felperes helyreigazítási kérelemében és a keresetlevele 5. és 9. pontjában is az ... nevű internetes sajtóterméket jelölte meg a közzététel helyeként. Mivel az ... nyomtatott sajtótermékként nem jelenik meg, ezért nem volt kétséges, hogy a felperes az internetes sajtótermékben igényelte a helyreigazítás közzétételét. A sajtó-helyreigazítási perben a kérelem része az is, hogy mely sajtótermékben kéri a felperes a helyreigazítás közzétételét, azonban a felperes nem változtatta meg keresetét, csak keresetlevele petitumában tévesen jelölte meg az I. rendű alperes sajtótermékét nyomtatott kiadványnak, amely elírás kijavítása nem alapozta meg a kereset elutasítását.

A sérelmezett közlés vonatkozásában kifejtette, hogy az alperesek nem vitatták, hogy a sérelmezett közlés tényállítás, annak valóságának bizonyítása az alpereseket terhelte, amely kötelezettségüknek nem tettek eleget. Rámutatott, hogy az Állami Számvevőszék (ÁSZ) 2018. évi országgyűlési választások kampánypénzei elszámolásának ellenőrzése során nem került megállapításra, hogy a ... hamis számlákat fogadott volna be, ennek vizsgálatát az ÁSZ nem végezte el. Ezzel szemben a felperes a ... cégkivonatával azt igazolta, hogy ... napjától sem ügyvezetője, sem tagja nem volt a gazdasági társaságnak, amellyel nem volt kapcsolata, így számlát sem hamisíthatott a ... részére a cég képviselőjében.

A perköltség viselésről a Pp. 83. § (1) bekezdése, a 32/2003. (VIII. 28.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Az alperesek fellebbezésükben az elsőfokú ítéletnek a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján történő megváltoztatását és a felperes keresetének teljes egészében történő elutasítását és perköltségben marasztalását kérték. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés a), c) és d) pontjaira alapították.

Előadták, hogy a kereset petituma az ... című nyomtatott sajtótermékben kérte közzétenni a helyreigazítást, amely eltért az előzetes eljárásban kért megjelenési helytől. Figyelemmel az Smtv. 1. § 6. pontjára, az I. rendű alperes nem szerkesztősége, a II. rendű alperes pedig nem kiadója az ... című nyomtatott sajtóterméknek, ezért az erre vonatkozó keresetet el kellett volna utasítani. A bíróság a Pp. 2. § (2) bekezdése alapján kötve volt a felek kérelméhez, amely egyértelműen meghatározta az ügy tárgyát e vonatkozásában, ahogy azt a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.21.431/2007/3. számú eseti döntésben kimondta.

Hivatkoztak továbbá arra, hogy a felperes a keresetét a Pp. 500. § (2) bekezdés g) pontja alapján nem változtathatta volna meg, és annak sem volt jelentősége, hogy a keresetlevél más részeiben mit tüntetett fel a sérelmezett cikk megjelenése és a helyreigazítása vonatkozásban, mert a Pp. 170. § (1) bekezdése alapján ezek nem azonosak a kereset elbírálása szempontjából.

Másodlagosan hivatkoztak arra, hogy a bíróság a beszerzett bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül értékelte, helyes mérlegelés szerint bizonyították a vitatott közlés valóságát.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyását és 18.000 forint + áfa összegben felszámított másodfokú perköltsége megfizetésére kérte kötelezni a II. rendű alperest.

Előadta, hogy a nyomtatott sajtótermék megjelölés egyszerű elgépelésből eredő elírás, az ... tulajdonnév egyértelműen meghatározza a köztudomásúlag csak internetes portált szerkesztő I. rendű alperest. A pert megelőző előzetes eljárásban, majd a keresetlevélben egyértelműen és következetesen jelölte meg az internetes sajtóterméket, amelynek alapján a kereset tárgya beazonosítható volt. A petitum pontosítása, kijavítása nem minősül a Pp. 7. § (1) bekezdés 12. pontja szerinti keresetváltoztatásnak, mert az nem változtatta meg a kereset alapjául szolgáló tény- és jogállításokat, nem módosította a kereset tartalmát sem.

Hivatkozott arra is, hogy az előzetes eljárásban megjelölt internetes sajtótermék szerkesztősége helyett más alperes perlése esetén nem a kereset érdemi elutasításának, hanem a keresetlevélnek a Pp. 496. § (4) bekezdés a) pontjára figyelemmel a Pp. 170. § (1) bekezdés j) pontja szerinti visszautasításának lett volna helye, amelynek elmaradása nem eredményezheti utóbb a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja szerinti eljárás megszüntetését, mert ez esetben a felperes szabályszerűen és határidőben nem tudná érvényesíteni sajtó-helyreigazítási igényét.

Kifejtette, hogy a fellebbezésben az alperesek az általuk hivatkozott okszerűtlen mérlegelés körülményeit és indokait nem adták elő, ezért az érdemben nem vizsgálható.

Az alperesek fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülbírálat során a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, így - az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel - a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött. A felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete az irányadó eljárási jognak megfelel, a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés nem vonható le. A megállapított tények másként nem minősíthetők, a sérelmezett közlés valótlansága körében felülmérlegelésre nincs lehetőség, az alperesek e vonatkozásban fellebbezésüket nem indokolták, jogi érveiket nem adták elő. Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásánál irányadó jogszabályi rendelkezéseket teljeskörűen ismertette, azokra a Fővárosi Ítéltábla csupán visszautal.

A fellebbezésben írtakra tekintettel a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá.

A keresetlevél vizsgálata során mindig az adott, konkrét tényállás és kereseti kérelem vonatkozásában dönthető el, hogy annak tartalma megfelel-e a törvényi követelményeknek. A keresetlevéllel szemben támasztott tartalmi elvárás az, hogy abból világosan és egyértelműen megállapítható legyen, hogy a felperes pontosan kivel szemben [Pp. 170. § (1) bekezdés b) pont] kíván és milyen tartalommal [Pp. 170. § (2) bekezdés a) pont] igényt érvényesíteni (BDT 2018.3872.). A perben az alperesek és a sérelmezett cikk egyértelmű megjelölése, valamint a helyreigazítás iránti határozott kérelem előterjesztése kétséget kizáróan megtörtént, mégpedig az előzetes eljárással azonos érdemi tartalommal. A keresetlevél bevezető része, majd a feltüntetett tényállás és petitum egyértelműen tartalmazta a perrendi szabályok által előírt tartalmi és formai követelményeket. A keresetlevélből világosan és pontosan megállapítható volt az is, hogy kivel szemben kíván és milyen tartalommal igényt érvényesíteni a felperes. Ezt a Pp. 170. § (1) bekezdés b) pontja alapján a keresetlevél bevezető részében kell kifejezésre juttatni, mert a felek személyének

és perbeli állásának tartalmi mérlegelésére, értelmezésére a bíróságnak nincs lehetősége (Fővárosi Ítélőtábla 1.Pkf.26.472/2018/2.). Ebből következően a keresetlevél a felek személyét, a kereset jogi és ténybeli körülményeit, valamint a kereset tárgyát a jogszabályoknak megfelelően tartalmazta.

Mivel a felperes keresetlevelében előadottak megfeleltek a törvény követelményének, de következetlenek (inkompatibilisek) voltak, ezért nem volt helye sem hiánypótlásnak, sem visszautasításnak: a keresetlevelet a perfelvételre alkalmasként kellett kezelni, és azt az alperessel közölni kellett [179. § (1) bekezdés], és a perfelvétel során anyagi pervezetéssel [237. §] kellett közrehatni abban, hogy a felperes a keresetlevélben feltüntetett nyilatkozatainak hibáit kijavíthassa (CKOT 2017.VII.7-i 10. számú állásfoglalás).

Az alperesek azon fellebbezési érvelése, hogy nyomtatott sajtóterméket nem szerkesztenek és nem adnak ki, önmagában eredményre nem vezethetett. Nem vitatható, hogy a keresetlevélben az interneten megjelenő, elektronikus portál szerkesztőségét a „nyomtatott sajtótermékében” történő közzétételre kérte kötelezni a felperes. Azonban a keresetlevél petitumában történt elírás okozta - a bevezető résszel és a tényállással fennálló - ellentmondást a Pp. 237. §-ában írt anyagi pervezetés alkalmazásával lehetett és kellett az elsőfokú bíróságnak tisztázni az alperes ellenkérelme alapján, ami a perjogi szabályoknak megfelelően megtörtént. A perfelvételi tárgyaláson az előzetes eljárásban előterjesztett kérelemmel összhangban álló, elírás- és ellentmondásmentes kereset állt rendelkezésre a bíróság Pp. 6. §-ában rögzített, és az anyagi pervezetés útján megvalósult, közrehatási tevékenysége folytán.

A sérelmezett cikk mind az előzetes eljárásban, mind pedig a keresetlevélben egyértelműen beazonosítható módon (cím, megjelenés ideje) került megjelölésre. Az erre vonatkozó kijavítással a kereset tartalmának megváltoztatására nem került sor [Pp. 7. § (2) bekezdés c) pont], az alperesi szerkesztőségnek az előzetes eljárásban kért helyreigazítási hely vonatkozásban kellett a perben is a Pp. 495. § (2) bekezdésben írt megtagadási indokait előadnia és bizonyítania, így semmilyen eljárásjogi hátrány a kijavítás következtében nem érte.

A Pp. 2. § (2) bekezdés alapelvének tárgyi terjedelmét, valamint a keresetváltoztatás [Pp. 7. § (2) bekezdés 12. c) pont] sajtó-helyreigazítási perben történő kizáró rendelkezését [Pp. 500. § (2) bekezdés g) pont] az értelmezési elveknek, különösen az Alaptörvény 28. cikkében foglaltaknak megfelelően kell értelmezni. Az anyagi jogok hatékony érvényre juttatása érdekében azt kell feltételezni, hogy a jogszabályok a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ennek alapján nem minősülhet a kereseti kérelem megváltoztatásának, ha a kereset petitumának nyilvánvaló elírási hibája úgy kerül kijavításra a sajtó-helyreigazítási perben - az előzetes eljárásban előterjesztett kérelemhez igazodva és azzal egyezően -, hogy az érvényesíteni kívánt jog és a kereseti kérelmet megalapozó tények, valamint az érvényesíteni kívánt jog, a tényállítás, valamint a kereseti kérelem közötti összefüggés levezetésére vonatkozó jogi érvelést változatlan marad.

A polgári per kétségkívül szigorú, formalizált eljárásrendet követ. Azonban az ezzel kapcsolatos követelmények nem vezethetnek a keresetlevél egyértelműen meghatározható tartalma mellett bekövetkező névcseré, hibás névírás, szám- vagy számítási hiba, illetve más hasonló elírások miatt az anyagi jog elvesztésére, az igény érvényesítésének elenyészésére. Ugyanis a merev és formális jogértelmezés a magánjogi jogviták tisztességes eljárás elvén nyugvó rendezését tenné kétséggé, és végső soron az igazságszolgáltatás céljának elérését lehetetlenítené el.

A keresetlevél következtetlenségének feloldása csak akkor lett volna keresetváltoztatás [Pp. 7. § (2)

bekezdés 12. pont], ha az alperes nyomtatott és elektronikus kiadású sajtótermék szerkesztője, illetve kiadója is lett volna egyben, és így érdemben, az előzetes eljárásban igényelt módtól eltérően kérte volna a helyreigazítás megjelentetését. Ekkor az alperesnek az előzetes eljárásban mérlegelt szempontoktól eltérő, más megjelenési hely vonatkozásban kellett volna a perben helytállnia, ami a Pp. 495. § (1) és 496. § (1) bekezdéseiben írt követelményekbe ütközött volna. Azonban a perbeli esetben nyilvánvalóan elírási hiba folytán került feltüntetésre a „nyomtatott” jelző a sajtótermék szövegrész előtt a keresetlevél petitumában. Ugyanis az alperesi szerkesztőség kizárólag elektronikusan megjelenő sajtóterméket állít elő, amelyben a pontosan megjelölt és beazonosítható cikk megjelent, és ennek a helyreigazítását kérte a felperes a kötelező előzetes eljárásban és a perben is.

Az alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a II. rendű alperest a perköltség megfizetésére, figyelemmel a Pp. 499. § (1) bekezdésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-a alapján állapította meg, a jogi képviselővel eljáró felperesnek a Pp. 81. § (5) bekezdése és a 31/2017. (XII. 27.) IM rendelet szerint felszámított ügyvédi munkadíja szerint.

A személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított fellebbezési illetéket a II. rendű alperes köteles viselni a Pp. 83. § (1) bekezdése és 499. § (1) bekezdése alapján.

Budapest, 2019. november 19.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Virág Csaba s.k.
előadó bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő